

paa den Grundsaetning, som Grundlovens § 32 angiver for den ligelige Fordeling af Folketingsvalgkredsene. Naar man nu har søgt at rette paa de Misforhold, som saaledes ere til Stede, er den Tanke kommen frem, at man først og fremmest skulde begynde med at søge Antallet af Medlemmer i Folketinget fikseret til et bestemt Tal. Hvis man vil gøre dette, maa man gaa den Vej at foretage en Grundlovsforandring. Grundlovens § 32 kan ikke opfattes saaledes, at den sætter et bestemt Tal for Medlemmerne i Folketinget. Søg skal ikke komme nærmere ind herpaa; jeg tror ikke, at det vil være nødvendigt. Det Mindretal, som er repræsenteret af det ærede Medlem fra 8de Kreds (Breinholt), staar vist temmelig isoleret med den Opfattelse, at Grundlovens § 32 skulde indeholde et saadant Fiksum. Regeringen har selv taget Stilling til den Tanke tidligere. Det er blevet udtalt fra Ministerpladsen baade i denne Sal og ogsaa i Folketingsalen, at Regeringen skulde være villig til at gaa til en Grundlovsforandring i saa Henseende; men navnlig er det udtalt stærkt i Motiverne til det Forslag, som blev fremsat i Folketinget i Januar 1890. Der peges her hen paa det lidet ønskelige i, at Folketingets Medlemsantal væsentlig søges, og der siges, at man i Stedet for at gaa den Vej, som Regeringsforslaget var gaaet den Gang, vilde finde det heldigt, om man kunde komme til en Fiksering af Folketingets Medlemsantal, men at dette krævede en Grundlovsforandring, og at denne Vej var ufremkommelig under de daværende Forhold. Saaledes er det jo fremdeles, og derom ere alle enige. Vil man altsaa høre paa det Misforhold, som foreligger med Hensyn til Fordelingen af Folketingsvalgkredsene, er man henvisst til at benytte Reglen, som den er givet i Grundlovens § 32, og denne vil ikke kunne anvendes uden ved en Forøgelse af Folketingets Medlemsantal, en Forøgelse, som selvfølgelig kan være i større eller mindre Grad.

Man kan jo nemlig gaa den Vej enten at underkaste Valgloven, Fortegnelsen over Folketingsvalgkredsene, en fuldstændig Revision eller en partiel Revision. Det vil meget afhænge af, hvilken Virkning den tiltagende Folkemængde har haft med Hensyn til Folketingsvalgkredsene. Forholdet kan være saaledes, at der ved Forandring i Folkemængden tillige er sket en fuldstændig Forrykkelse af det indbyrdes Forhold mellem Folketingsvalgkredsene med Hensyn til Indbyggerantallet. I saa Fald vil jo en fuldstændig Revision være nødvendig og givet af sig selv, men det kan ogsaa være saa-

ledes, at det kun er enkelte Kredse, enkelte Dele af Landet, hvor Folkemængden er tiltaget i en saa væsentlig Grad, at en Forandring bliver nødvendig. Her er i og for sig kun en partiel Revision af Fortegnelsen nødvendig; man vil kunne indskrænke sig til at dele disse Kredse og derigennem opnå Forhold, som ere taalelige. Regeringen har som bekendt i Aarene 1880—86 gaaet den Vej, at man har villet indskrænke sig til en partiel Revision, og dette var i og for sig ogsaa det, der stemmede bedst med de faktisk foreliggende Forhold, idet disse jo netop vare saaledes, at Folkemængden hær var tiltaget i enkelte Kredse. Misforholdet kom frem i disse netop derigennem, at Folkemængden ikke var tiltaget jævnt over hele Landet, men at der sammen med Forøgelsen af Folkemængden tillige var gaaet en Forskydning af denne mellem Land og By. Nu viste det sig imidlertid, at den Vej ikke førte til noget, thi man kunde ikke opnå noget Resultat ved de Forslag, som Regeringen den Gang fremsatte. Regeringen mente, at Misforholdet i de omtalte Kredse var saa stort, at det med Nødvendighed krævede en Forandring, og man var da henvisst til at gaa over til den anden Vej, nemlig til at foretage en fuldstændig Revision af Fortegnelsen over Folketingsvalgkredsene. Regeringen fremsatte saa i Januar 1890 et dermed stemmende Lovforslag for Folketinget, og det er dette Forslag, som nu foreligger for det højterede Landssting.

Det vil af disse korte Bemærkninger, jeg her har gjort, allerede fremgaa, hvorledes Regeringens Stilling er til de foreliggende Endringsforslag. Det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal med det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) som Ordfører, og som gaar ud paa at standse Sagen med en Dagsorden, kan Regeringen selvfølgelig ikke tiltræde. Derved vilde der aldeles intet være opnaaet; det store Misforhold, der er til Stede med Hensyn til de omhandlede Kredse, vilde ikke blive udbedret. Vi vilde blive staaende ganske paa samme Trin, som vi hidtil have staaet paa. — Hvad derimod Flektallets Forslag angaar, gaar det i samme Retning, som Regeringens første Forslag i 1880—86, altsaa netop i den Retning, som Regeringen den Gang ansaa for den heldigste, og denne Opfattelse af Forslaget er fremdeles til Stede. Kan man komme igennem ved en partiel Revision, kan man derigennem opnå at rette det store Misforhold, som nu foreligger, vil det sikkert være det heldigste. Man undgaar derved navnlig den store Forøgelse af Antallet af Folketingets Medlem-